

Pășind victorios spre comunism

Pentru fiecare om sovietic ziua de astăzi este o mare sărbătoare. Se deschide cel de al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Cu o imensă bucurie, împreună cu întreg poporul sovietic, întâmpinăm acest eveniment și armata de milioane a sportivilor sovietici.

Problemele pe care le va dezbate Congresul constructorilor comunismului sunt scumpe și apropiate fiecărui om al muncii din țara sovietică. Sunt scumpe și apropiate și nouă sportivilor. Cite cuvinte minunate sunt dedicate sportivilor în proiectul de Program al P.C.U.S.!

Poporul sovietic și o dată cu el toți prietenii săi din lumea întreagă trăiesc astăzi unul din cele mai importante evenimente ale epocii noastre: în capitala U.R.S.S. — Moscova — se deschid lucrările celui de al XXII-lea Congres al P.C.U.S., care va dezbate grandiosul program al construirii comunismului. Tocmai de aceea, acest eveniment epocal în istoria mișcării comuniste internaționale și a întregii omeniri muncitoare este așteptat cu firească și legitimă nerăbdare.

Oamenii sovietici au făcut în ultimele zile bilanțul strălucitelor realizări cu care au întâmpinat cel de al XXII-lea Congres al P.C.U.S. și au raportat îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate. Mișcarea sportivă din U.R.S.S. a înregistrat și ea importante succese în întâmpinarea acestui grandios eveniment. Au crescut considerabil rindurile sportivilor la sae și la orașe, a sporit numărul sportivilor clasificați. Sportivii sovietici au închinat Congresului numeroase performanțe de valoare europeană și mondială. Mișcarea sportivă sovietică și-a îndeplinit și depășit angajamentele luate în cinstea Congresului al XXII-lea al P.C.U.S.

Partidul a elaborat lozincă educației multilaterale și armonioase a omului, acel om care cu pași siguri înaintează spre comunism. Un asemenea om poate fi educat numai printr-o îmbinare armonioasă a activității fizice cu cea intelectuală.

Sarcini uriașe se află în fața sportivilor. Trebuie ca sportul să intre definitiv în viața fiecărui om sovietic, să devină tot atât de necesar ca și aerul. În această direcție poporul nostru a făcut pași siguri înainte. Actualmente, în Uniunea Sovietică fiecare al treilea cetățean este practicant activ al sportului.

Toate sarcinile puse pînă acum de Partid în fața poporului nostru au fost îndeplinite cu succes sau chiar depășite. Sintem convinși că și noile obiective cuprinse în proiectul de Program al P.C.U.S. vor fi îndeplinite tot atât de strălucit.

Poporul sovietic merge cu pași hotărâți spre comunism. Noi, sportivii, sintem mîndri că pășim împreună în acest front victorios.

ANA DMITRIEVA

campionă de tenis a U.R.S.S.

Una din cele mai valoroase gimnaste a tuturor timpurilor este sportiva sovietică Larisa Latînina. Înaltă și măiestrie a stîrni admirația întregii lumi sportive.

După ce, la Melbourne, ea a cucerit pentru prima oară titlul de campioană olimpică, iată că, la Roma, la cea de-a XVII-a ediție a Jocurilor Olimpice, Larisa Latînina a cucerit din nou medalia de aur la individual compus. În cadrul aceleiași competiții, ea a mai cucerit alte cinci medalii de aur, argint și bronz. Iar în acest an, Latînina s-a clasat pe primul loc și la „Cupa Europei”.

În fotografie: Latînina în timpul unui exercițiu la birnă

Strălucite succese ale sportivilor sovietici

Prin marile victorii de răsunet mondial reputate de sportivii din U.R.S.S. marea țară a constructorilor comunismului se dovedește nu numai cea mai avansată din lume în domeniul sportului de masă ci și țara în care sportul de performanță a atins cele mai ridicate culmi.

Iată, mai jos, doar cîteva date care vorbesc de la sine despre înalta valoare a sportului sovietic, despre dezvoltarea sa extraordinară:

● În anul 1960, la Jocurile Olimpice de la Roma, reprezentativa U.R.S.S. s-a clasat pe primul loc din 81 de țări participante, întrecînd mai net ca oricînd reprezentativa S.U.A.

● În același an, sportivii sovietici au cucerit 10 campionate mondiale, 32 de titluri de campioni europeni, trei cape ale campionilor europeni. La sfîrșitul anului trecut, existau în U.R.S.S. peste 30.000.000 de practicanți ai sportului (față de 24 milioane în 1959 și de 20 milioane în 1958). La dispoziția oamenilor muncii stau, în U.R.S.S., aproape 200.000 de amenajări sportive. Dintre cele 213.000 asociații sportive 80.000 sînt asociatii sportive scolare cu circa 10 milioane de membri.

● Iată acum doar o parte din succesele internaționale de mare prestigiu reputate de reprezentantii U.R.S.S. la diverse competiții internaționale în anul în curs:

— La Helsinki, la campionatele europene de patinaj viteză, ei ocupă locul I în 3 din cele 4 probe iar Viktor Koslîcîn cîștigă titlul de campion absolut.

— La Toensberg, în Norvegia, Valentina Stenîna devine campioană europeană absolută la patinaj viteză, sportivele sovietice ocupînd de altfel primul loc în toate cele patru probe.

— La Paris, Nina Otkalenko și Arîniuk se clasează pe primele locuri în tradiționala întrecere „Crosul Humanității”

— Pilotii și parasutistii sportivi obțin noi recorduri; reprezentantii U.R.S.S. dețin peste 150 de recorduri mondiale în aceste discipline sportive.

— Echipa masculină a U.R.S.S. cîștigă la Belgrad titlul de campioană europeană la baschet.

— În cea mai mare competiție ciclistă amatoare din lume, „Cursa Păcii”, Juri Melchov și echipa U.R.S.S. se clasează pe primul loc.

— La campionatele europene de box de la Belgrad, Sivko, Tumins, Lagutin, Feofanov și Abramov cîștigă centuri de campioni.

— Tot cinci medalii de aur (Saidov, Karavaev, Koridze, Zenin, Bogdan) cîștigă sportivii sovietici și la campionatele mondiale de lupte de la Yokohama, unde se clasează și primii pe echipe.

— Inegalabila școală sahistă sovietică se afirmă puternic și în acest an. Botvinnik cîștigă campionatul mondial. Tal se clasează primul în cel mai tare turneu al anului de la Biel, echipa U.R.S.S. cîștigă campionatul European Oberhausen, selecționata studențescă ocupă primul loc în campionatul mondial universitar.

— Jumătate din titlurile mondiale de scrimă puse în joc la Torino au fost cîștigate de scrimerii sovietici: floreta fete echipe, floreta băieți echipe, spadă echipe și sabie individual (Bliskî).

— În întrecerile pe năsture nautice, reprezentantii U.R.S.S. au reușit să obțină succese strălucite: 4 titluri feminine și 3 masculine în „europenele” de canoaj academice de la Praga, 3 titluri la „europenele” de caiac-canoa de la Poznan.

— La Viena, Stegov, Kurinov, Plukfelder, Vlasov au cucerit titlurile de campioni mondiali la baliere.

— Igor Novikov (individual) și U.R.S.S. (pe echipe) au ocupat primele locuri la „mondialele” de pentation modern de la Moscova.

— În fine, la Universiada de la Sofia, U.R.S.S. a cucerit 21 de titluri de campioni mondiali universitari și primul loc pe națiuni.

Spre culmile măiestriei în alergarea pe distanțe lungi

acelui an, el a reușit o victorie de răsunet asupra australianului A. Lawrence, la întrecerile din cadrul Festivalului de la Moscova, fondist sovietic nr. 2 a primit consacarea pe plan mondial.

Nu mult după aceea, neîntrecutul său predecesor, Vladimir Kuș, s-a retras din activitatea competițională, lăsînd pe tabela recordurilor mondiale două performanțe cu adevărat leninene, pe 5 și 10 km. Pista era liberă pentru vitorii recordmani. Dar era o pistă nespuns de grea... Părea imposibil ca într-un răstimp scurt cineva să poată coborî sub 13:35,0 pe 5.000 m și 28:30,4 pe 10.000 m. Poate că la fel gîndea atunci și Piotr Bolotnikov.

Stilul noului campion sovietic se deosebea considerabil de cel al predecesorului său. Kuș era un tactician prin excelență, un alergător cărui îi plăcea să pună adversarilor săi zeci de probleme pe parcurs. Cu totul altfel aleargă Bolotnikov. Arma sa principală este uniformitatea unui tempo ridicat de alergare, o permanentizare a vitezei mari. De aci, pregătirea minușioasă a cursei, muncă la care contribuția antrenorului G. I. Nikiforov trebuie înalt prețuită.

Și totuși, primul „contact” cu recordurile lui Kuș s-a datorat poate nu preciziei lui Bolotnikov ci unei... greșeli de grafic. Intr-adevăr, pregătindu-se pentru Olimpiada de la Roma, alergătorul și antrenorul său au stabilit ca țel de atins cifra — remarcabilă — de 28:45,0. Pe pista stadionului Centomila socoteala de acasă s-a dovedit însă greșită. În special atacurile lui Hans Grodotzki (R. D.

Germană) au fost mult mai puternice decît se așteptase Piotr. El a trebuit să-și mărească mereu ritmul alergării, la capătul căreia acele cronometrulei arătau alt timp decît cel promis — 28:32,2. Iată că recordul care părea atît de departe se apropiase considerabil, mai rămîneau de acoperit doar 1,8 sec. Surpriză deosebit de plăcută pentru profesor și elev. Ei aveau acum toate motivele să treacă direct la atacul culmilor celor mai înalte în alergările de fond.

Insufleșit de succesul de la Roma, de apropierea performanței supreme și de dorința fierbinte de a se consacra definitiv, Piotr Bolotnikov reușește după numai două luni să-și vadă visul împlinit. El întrec recordul lui Kuș pe 10.000 m, și încă de o manieră categorică, coborînd sub vechea limită cu nu mai puțin de 11,6 sec!

Sezonul actual, Bolotnikov l-a consacrat aproape în întregime căutătorilor în vederea doborîrîi și celuilalt record al marelui său înaintaș, acel 13:35,0 pe 5.000 m. Performanța se lasă încă greu cucerită, lipsesc cîteva secunde, dar dacă ținta nu-i încă atinsă ea este desigur bine luată în „vizor”.

La capătul încă unui an de alergare, Piotr Bolotnikov se prezintă și mai stăpîn pe măiestria sa, cu o mai mare varietate de stil, superior oricărui adversar i-ar sta împotrivă. Fără îndoială, Vladimir Kuș are un urmaș demn pe pistă și pe tabela performanțelor supreme.

ALEXANDR SIZONENKO

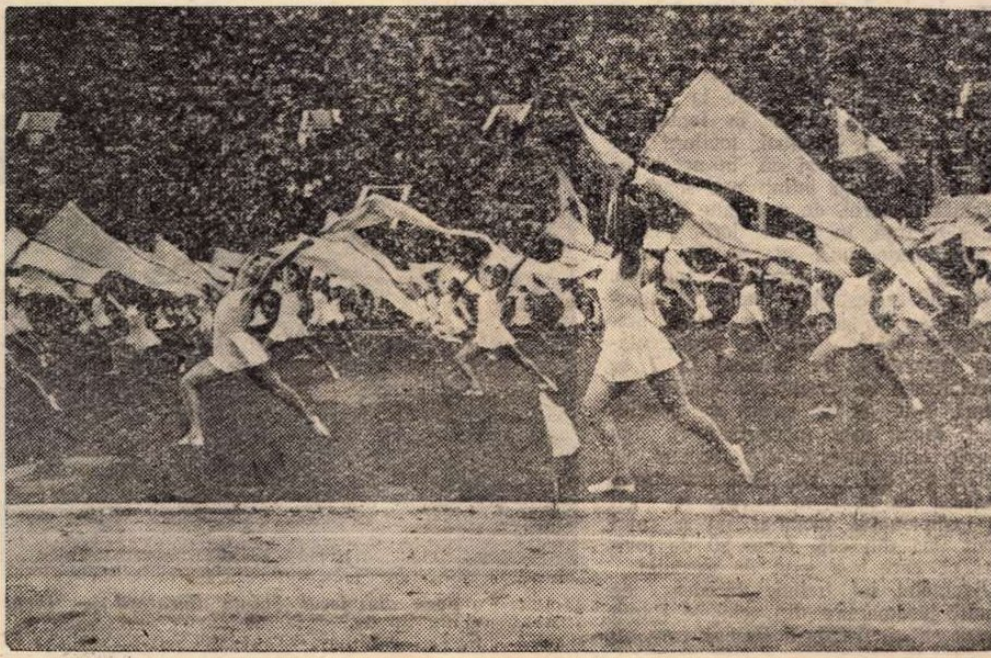
Piotr Bolotnikov pe cea mai înaltă treaptă a podiumului olimpic-Roma, 1960

Măiestria lui Piotr Bolotnikov, campion olimpic și recordmanul mondial la 10.000 m., este astăzi cunoscută și admirată pretutindeni. An de an el s-a apropiat cu pași siguri de culmile măiestriei la care poate aspira un alergător de fond și dacă încă n-a cucerit-o definitiv, aceasta nu înseamnă desigur decît o aminare, nicidecum o renunțare. Din cele două recorduri mondiale pe distanțele clasice — 5.000 și 10.000 m — Bolotnikov deține pe cel de al doilea. Cînd va intra și în posesia primului? Aceasta este probabil doar o chestiune de timp...

Piotr Bolotnikov are acum 31 de ani, vîrsta maturității atletice, dar pentru un fondist de elită el este desigur încă tînăr. Pînă în 1957, el juca pe pistă rolul „umbrei lui Kuș”, clasîndu-se mereu în urma marelui titan al distanțelor lungi. Abia cînd, în vara

Neuitată rămîne grandioasa festivitate de deschidere a Jocurilor Sportive internaționale prietenești care a avut loc pe stadionul central „V. I. Lenin” din Moscova în vara anului 1957. Tînere studente ale Institutului „Leshaft” din Leningrad execută cu grație desăvîrșită exerciții de gimnastică artistică, în care fluturarea steagurilor întinse contribuie la plastică mișcărilor.

Foto: TASS

Realizări ale tinerilor sportivi moscoviți închinat Congresului P. C. U. S.

LA UZINA ELECTROMECHANICĂ „VLADIMIR ILICI”

Tineretul muncitor din această uzină glorioasă a Moscovei a fost în multe rînduri inițiatorul multor acțiuni interesante. El nu s-a dezmințit nici în vara aceasta, cînd sportivii muncitori din această uzină au hotărît să întîmpine cu rezultate de

seamă în muncă cel de al XXII-lea Congres al P.C.U.S. Într-o duminică din luna iunie mai mulți tineri din uzină au poposit într-o poiană dintr-o pădure de lîngă Moscova și, cu ajutorul topoarelor, ferăstraielelor și lopeților, au început să lucreze de zor. După numai o lună de muncă încordată în locul poienii a apărut... un frumos lac artificial, înconjurat de numeroase corturi și terenuri de baschet și volei: aceasta era tabăra sportivă de vară a uzinei „Vladimir Ilici” din Moscova.

„STADIONUL IURI GAGARIN”

În aceste zile, în cîrștea marelui eveniment, Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., într-unul din cartierele Moscovei a fost terminată construcția unui nou stadion. Situat la intersecția a două mari bulevarde ale Moscovei — Lenin și Lomonosov — noul stadion, care poartă numele primului cosmonaut din lume, Iuri Gagarin, a fost amenajat pe un loc viran ce se afla între două cvartale ale capitalei sovietice. În cadrul unei adunări obștești, comsomolistii, muncitorii, studenții și elevii de pe străzile învecinate locului viran au hotărît să întîmpine Congresul P.C.U.S. cu o acțiune importantă. Într-un timp scurt, cu sprijinul conducerii șantierei din apropiere, mîmoșii moscoviți au terminat construcția stadionului, lucrînd duminică de duminică ore în șir.

MOSCOVA (prin telefon). 16 octombrie 1961